

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012

(SWD(2012) 130 final)

(SWD(2012) 131 final)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 158/04)

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING	6
STATSSTØTTEPOLITIKKEN OG ETS-DIREKTIVET	6
1. SÆRLIGE FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF DISSE RETNINGSLINJER	7
1.1. Støtte til virksomheder i sektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO ₂ -lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)	7
1.2. Investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til opsamling og geologisk lagring af CO ₂ (CCS-parate kraftværker)	8
1.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion	8
1.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS	9
2. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER	9
2.1. Retningslinjernes anvendelsesområde	9
2.2. Definitioner	9
3. FORENELIGE STØTTEFORANSTALTNINGER I HENHOLD TIL EUF-TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 3	9
3.1. Støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO ₂ -lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)	9
3.2. Investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye CCS-parate kraftværker	11
3.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion	12
3.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS	13
3.5. Tilskyndelsesvirkning og proportionalitet	13
4. KUMULERING	13
5. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	13
5.1. Årlig indberetning	13
5.2. Gennemsigtighed	14
5.3. Tilsyn og evaluering	14
5.4. Ikrafttrædelse, gyldighedsperiode og revision	14
BILAG I	16
Definitioner	16

BILAG II	19
Sektorer, der på forhånd anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO ₂ -lækage som følge af indirekte emissionsomkostninger	19
BILAG III	21
Benchmarks for elforbruget for produkter, der er omfattet af NACE-koderne i bilag II	21
BILAG IV	22
Maksimalle regionale CO ₂ -emissionsfaktorer i de forskellige geografiske områder (tCO ₂ /MWh)	22

INDLEDNING

STATSSTØTTEPOLITIKKEN OG ETS-DIREKTIVET

1. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 ⁽¹⁾ blev der indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i EU (EU ETS), som ved direktiv 2009/29/EF ⁽²⁾ blev forbedret og udvidet med virkning fra 1. januar 2013. Direktiv 2003/87/EF, som ændret ⁽³⁾, benævnes i det følgende »ETS-direktivet«. Direktiv 2009/29/EF indgår i en lovgivningspakke, der omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af klimændringer og fremme af vedvarende og CO₂-fattige energikilder. Pakken tager fortrinsvis sigte på at nå EU's overordnede miljømål, som består i at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % i forhold til 1990 og sikre, at vedvarende energikilder kommer til at udgøre 20 % af EU's samlede energiforbrug inden 2020.
2. I ETS-direktivet er der fastsat følgende særlige og midlertidige foranstaltninger for visse virksomheder: støtte til kompensation for elpriserhøjelser, der skyldes indregning af de omkostninger ved drivhusgasemissioner, som EU ETS medfører (i almindelighed omtalt som »indirekte emissionsomkostninger«), investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til miljømæssig forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker), fakultative midlertidige gratiskvoter inden for el-sektoren i nogle medlemsstater og udelukkelse af visse små anlæg fra EU ETS, hvis nedbringelsen af drivhusgasemissionerne kan opnås uden for rammerne af EU ETS med lavere administrationsomkostninger.
3. De særlige og midlertidige foranstaltninger, der er fastsat som led i gennemførelsen af ETS-direktivet, indebærer statsstøtte, som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I overensstemmelse med traktatens artikel 108 skal medlemsstaterne anmelde statsstøtte til Kommissionen, og de må ikke gennemføre støtteforanstaltningerne, før Kommissionen har godkendt dem.
4. Af hensyn til gennemsigtigheden og den retlige sikkerhed indeholder disse retningslinjer en nærmere redegørelse for, hvilke forenelighedskriterier der skal gælde for disse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, som godkendt og udvidet ved direktiv 2009/29/EF.
5. I overensstemmelse med den afvejningstest, der er beskrevet i handlingsplanen for statsstøtte fra 2005 ⁽⁴⁾, er det statsstøttekontrollens vigtigste formål i forbindelse med gennemførelsen af EU ETS at sikre, dels at statsstøtteforanstaltningerne medfører en større nedbringelse af drivhusgasemissionerne, end det ville være tilfældet uden støtte, dels at støttens positive virkninger opvejer dens negative konkurrencefordrejende virkninger inden for det indre marked. Statsstøtten skal være nødvendig for at nå EU ETS' miljømål (støttens nødvendighed) og skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opnå den tilstræbte miljøbeskyttelse (støttens proportionalitet), uden at det medfører urimelige konkurrencefordrejninger eller påvirker samhandelen inden for det indre marked.
6. Da de bestemmelser, der blev indført ved direktiv 2009/29/EF, skal gælde fra 1. januar 2013, kan statsstøtte ikke anses for nødvendig for at lette eventuelle byrder som følge af dette direktiv inden dette tidspunkt. De foranstaltninger, der er omfattet af disse retningslinjer, kan derfor kun godkendes i forbindelse med omkostninger, som påløber fra og med den 1. januar 2013, bortset fra støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion (i visse medlemsstater), som på visse betingelser kan omfatte investeringer, der er foretaget fra den 25. juni 2009, og som er medtaget i den nationale plan.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18); Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3); Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

⁽⁴⁾ Handlingsplan på statsstøtteområdet — Mindre og bedre målrettet statsstøtte: en reformplan for 2005-2009, KOM(2005) 107 endelig af 7.6.2005.

1. SÆRLIGE FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF DISSE RETNINGSLINJER

1.1. Støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)

7. I henhold til ETS-direktivets artikel 10a, stk. 6, kan medlemsstaterne yde statsstøtte til sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne i forbindelse med drivhusgasemissioner væltes over på elpriserne (i det følgende benævnt »indirekte emissionsomkostninger«), for at kompensere for disse omkostninger i overensstemmelse med statsstøttereglerne. I disse retningslinjer skal »CO₂-lækage« forstås som udsigterne til en stigning i de globale drivhusgasemissioner, når virksomhederne flytter produktionen til lande uden for EU, fordi de ikke kan vælte omkostningsstigningerne som følge af EU ETS over på deres kunder uden derved at miste betydelige markedsandele.
8. Afværgelse af risikoen for CO₂-lækage tjener et miljømæssigt formål, da støtten tager sigte på at undgå en stigning i de globale drivhusgasemissioner på grund af udflytning af produktionen til lande uden for EU, fordi der ikke foreligger en bindende international aftale om reduktion af drivhusgasemissioner. Samtidig kan støtte til indirekte emissionsomkostninger gøre EU ETS mindre effektiv. Hvis støtten ikke er ordentlig målrettet, fritager den støttemodtagerne for omkostningerne ved deres indirekte emissioner og begrænser dermed incitamentet til nedbringelse af emissionerne og til innovation inden for den pågældende sektor. Det betyder, at omkostningerne ved nedbringelse af emissionerne hovedsagelig skal afholdes af andre erhvervssektorer. Desuden kan en sådan statsstøtte medføre en betydelig forvrejning af konkurrencevilkårene inden for det indre marked, især når virksomheder i samme sektor behandles forskelligt i de forskellige medlemsstater som følge af forskelle i budgetrammerne. Disse retningslinjer skal derfor tage sigte på opfyldelse af følgende tre specifikke målsætninger: formindskelse af risikoen for CO₂-lækage, bevarelse af EU ETS-målsætningen om en omkostningseffektiv CO₂-reduktion og en begrænsning af konkurrenceforvrejningerne inden for det indre marked til det mindst mulige.
9. I forbindelse med vedtagelsen af direktiv 2009/29/EF udstedte Kommissionen en erklæring ⁽⁵⁾ om de hovedprincipper, som den ville anvende i forbindelse med statsstøtte til indirekte emissionsomkostninger for at undgå urimelige konkurrenceforvrejninger.
10. Kommissionen undersøgte på EU-plan, hvorvidt det er muligt for en sektor eller en delsektor at vælte indirekte emissionsomkostninger over på produktpriserne uden derved at miste betydelige markedsandele til mindre CO₂-effektive anlæg uden for EU.
11. Det maksimale støttebeløb, som medlemsstaterne kan yde, skal beregnes efter en formel, der tager hensyn til anlæggets referenceproduktion eller anlæggets reference-elforbrug som defineret i disse retningslinjer samt CO₂-emissionsfaktoren for elektricitet leveret af forbrændingsanlæg i forskellige geografiske områder. I forbindelse med elforsyningsaftaler, der ikke omfatter nogen CO₂-omkostninger, ydes der ingen statsstøtte. Denne formel sikrer, at støtten er proportional og fastholder incitamentet til effektivitet og til overgang fra »grå« til »grøn« elektricitet i overensstemmelse med betragtning 27 i direktiv 2009/29/EF.
12. For at mindske konkurrenceforvrejningerne inden for det indre marked mest muligt og fastholde EU ETS-målsætningen om en omkostningseffektiv CO₂-reduktion må støtten ikke yde fuld kompensation for EUA-omkostningerne i elpriserne og skal gradvis nedbringes. Degressive støtteintensiteter er af grundlæggende betydning i forbindelse med statsstøtte for at undgå støtteafhængighed. Desuden vil degressive støtteintensiteter opretholde både de langsigtede incitamentet til fuldstændig internalisering af de eksterne miljøomkostninger og de kortsigtede incitamentet til et skifte til mindre CO₂-udledende elproduktionsteknologier, samtidig med at de understreger støttens midlertidige karakter og bidrager til overgangen til en lavemissionsøkonomi i 2050.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0610&format=XML&language=EN> — bilag II til bilag 15713/1/08REV1 af 18. november 2008 (25.11).

1.2. Investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til opsamling og lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker)

13. I overensstemmelse med Kommissionens erklæring til Det Europæiske Råd⁽⁶⁾ vedrørende ETS-direktivets artikel 10, stk. 3, om anvendelsen af indtægterne fra auktionering af kvoter, kan medlemsstaterne anvende disse indtægter i perioden 2013-2016 som støtte til opførelse af højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til opsamling og lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker). Dog skal medlemsstaterne i henhold til artikel 33 i Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid⁽⁷⁾ sikre, at operatører af fyringsanlæg med en nominal effekt på over 300 MW har vurderet, om visse betingelser er opfyldt, nemlig om der er passende lagringslokaliteter til rådighed, om det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet, og om det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling. Hvis vurderingen er positiv, skal der afsættes tilstrækkelig plads på anlægget til det nødvendige udstyr til opsamling og komprimering af CO₂⁽⁸⁾.
14. Denne støtte skal søge at øge miljøbeskyttelsen og dermed føre til lavere CO₂-emissioner sammenholdt med den nyeste teknologi og rette op på markedssvigt ved at påvirke miljøbeskyttelsen væsentligt. Støtten skal være nødvendig, have tilskyndelsesvirkning og være proportional. Støtte til CCS-implementering, opsamling og lagring af CO₂ falder ikke ind under disse retningslinjer og vurderes allerede efter andre eksisterende statsstøtteregler, navnlig retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽⁹⁾.
15. Af hensyn til støttens proportionalitet skal de maksimale støtteintensiteter variere afhængigt af det nye kraftværks bidrag til øget miljøbeskyttelse og reduktion af CO₂-emissionerne (ETS-direktivets målsætning). Nye kraftværker, der begynder at gennemføre en hel CCS-kæde (dvs. etablering og faktisk påbegyndelse af opsamling, transport og lagring af CO₂) inden 2020, skal derfor belønnes i forhold til nye CCS-parate kraftværker, som ikke påbegynder CCS-implementeringen inden 2020. Når man betragter to tilsvarende projekter vedrørende nye CCS-parate kraftværker, skal de tilladte maksimale støtteintensiteter desuden være højere for projekter, der vælges ved et konkurrencepræget udbud på grundlag af klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvilket i praksis vil sikre, at støtten begrænses til det nødvendige minimum og fremmer konkurrencen på markedet for elproduktion. Under sådanne omstændigheder kan det antages, at de respektive bud afspejler alle de fordele, som den supplerende investering vil kunne medføre.

1.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion

16. I henhold til ETS-direktivets artikel 10c kan medlemsstater, som opfylder visse betingelser med hensyn til sammenkobling af deres nationale elnet eller andelen af fossile brændsler i deres elproduktion og BNP pr. capita i forhold til EU-gennemsnittet, midlertidigt fravige princippet om auktionering af alle kvoter og tildele elproduktionsanlæg, der var i drift senest den 31. december 2008, eller elproduktionsanlæg, for hvilke investeringsprocessen med henblik på modernisering var fysisk iværksat senest den 31. december 2008, gratiskvoter. Til gengæld for muligheden for at tildele elproduktionsanlæg gratiskvoter skal de pågældende medlemsstater fremlægge en national investeringsplan (»national plan«), der omfatter de investeringer, som modtagere af gratiskvoter eller andre operatører foretager i renovering og opgradering af infrastrukturen, i rene teknologier og i diversificering af deres energimiks og forsyningskilder.

⁽⁶⁾ Tillæg til »I/A« Note fra Rådets Generalsekretariat til COREPER/RÅDET 8033/09 ADD 1 REV 1 af 31. marts 2009.

⁽⁷⁾ Direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

⁽⁸⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Se fodnote 8.

17. Denne undtagelse fra princippet om auktionering af alle kvoter gennem tildeling af midlertidige gratis-kvoter indebærer statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, fordi medlemsstaterne går glip af indtægter ved at tildele gratiskvoter og giver elproducenterne en selektiv fordel. Elproducenterne konkurrerer måske med elproducenter i andre medlemsstater, hvilket kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for det indre marked. Der er også tale om statsstøtte i forbindelse med de investeringer, som modtagere af gratiskvoter gennemfører med lavere omkostninger.

1.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS

18. I henhold til ETS-direktivets artikel 27 kan medlemsstaterne udelukke små anlæg og hospitaler fra EU ETS, hvis de er underlagt foranstaltninger, der vil medføre en tilsvarende reduktion af drivhusgasemissionerne. Medlemsstaterne kan foreslå foranstaltninger for små anlæg og hospitaler, der vil medføre et bidrag til emissionsreduktionerne, som svarer til det, der opnås gennem EU ETS. Muligheden for at udelukke små anlæg og hospitaler fra EU ETS tager sigte på at opnå den størst mulige gevinst i form af nedbringelse af administrationsomkostningerne for hvert ton CO₂-ækvivalent, der udelukkes fra ETS.
19. Udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS kan indebære statsstøtte. Medlemsstaterne har vide skønsbeføjelser til at afgøre, om de vil udelukke små anlæg fra EU ETS og i så fald, hvilke typer de vil udelukke, og hvilke typer foranstaltninger de vil kræve. Det kan derfor ikke udelukkes, at de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, kan medføre en økonomisk fordel for små anlæg eller hospitaler, der er udelukket fra EU ETS, og at denne fordel vil kunne fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for det indre marked.

2. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

2.1. Retningslinjernes anvendelsesområde

20. Disse retningslinjer finder kun anvendelse på de specifikke støtteforanstaltninger, der er fastsat som led i gennemførelsen af ETS-direktivet. EF-retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹⁰⁾ gælder ikke for disse foranstaltninger.

2.2. Definitioner

21. Ved anvendelsen af disse retningslinjer gælder definitionerne i bilag I.

3. FORENELIGE STØTTEFORANSTALTNINGER I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 3

22. Statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), hvis den medfører øget miljøbeskyttelse (nedbringelse af drivhusgasemissionerne) uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Når Kommissionen vurderer en støtteforanstaltningens forenelighed, afvejer den foranstaltningens positive virkninger med hensyn til opfyldelse af et mål i den fælles interesse og dens potentielle negative virkninger i form af fordrejning af samhandels- og konkurrencevilkårene. Støtteordningers varighed må derfor ikke strække sig ud over disse retningslinjers gyldighedsperiode. Dette påvirker ikke en medlemsstats mulighed for at genanmelde en foranstaltning, som strækker sig ud over den tidsfrist, der er fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af støtteordningen.

3.1. Støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)

23. For sektorer og delsektorer, der er anført i bilag II, vil støtte til compensation for omkostninger ved EU ETS, der opstår fra den 1. januar 2013, og som på grund af gennemførelsen af ETS-direktivet væltes over på elpriserne, blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), forudsat at betingelserne i dette afsnit er opfyldt.

⁽¹⁰⁾ Se fodnote 8.

Støttens formål og nødvendighed

24. Ved anvendelsen af disse retningslinjer er det støttens formål at forhindre en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at EUA-omkostninger væltes over på støttemodtagerens elpriser, hvis støttemodtagerens konkurrenter uden for EU ikke står over for tilsvarende CO₂-omkostninger i deres elpriser, og støttemodtageren ikke kan vælte disse omkostninger over på produktpriserne uden at miste betydelige markedsandele.
25. I forbindelse med disse retningslinjer kan der kun foreligge en betydelig risiko for CO₂-lækage, hvis støttemodtageren er aktiv i en sektor eller delsektor, der er anført i bilag II.

Maksimal støtteintensitet

26. Støtteintensiteten må ikke overstige 85 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2013, 2014 og 2015, 80 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2016, 2017 og 2018, og 75 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2019 og 2020.

Beregning af det maksimale støttebeløb

27. Den maksimale støtte, der kan ydes pr. produktionsanlæg inden for de sektorer og delsektorer, som er anført i bilag II, skal beregnes efter følgende formel:
- a) Når de effektivitetsbenchmarks for elforbruget, der er anført i bilag III, kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t, til følgende:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t, udtrykt som en brøkdelt (f.eks. 0,8), C_t er den gældende CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminalsprisen i år t-1 (EUR/tCO₂), E er det gældende produktspecifikke effektivitetsbenchmark for elforbruget, jf. bilag III, og BO er referenceproduktionen. Disse begreber defineres i bilag I.

- b) Når de effektivitetsbenchmarks for elforbruget, der er anført i bilag III, ikke kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t, til følgende:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t, udtrykt som en brøkdelt (f.eks. 0,8), C_t er den gældende CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminalsprisen i år t-1 (EUR/tCO₂), EF er reserveeffektivitetsbenchmarket for elforbruget, og BEC er reference-elforbruget (MWh). Disse begreber defineres i bilag I.

28. Hvis et anlæg fremstiller produkter, for hvilke der anvendes et effektivitetsbenchmark for elforbruget som anført i bilag III, og produkter, for hvilke der anvendes et reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget, skal elforbruget for hvert produkt fordeles på grundlag af produktionen (i ton) af hvert enkelt produkt.
29. Hvis et anlæg fremstiller produkter, der er støtteberettigede (dvs. at de falder ind under de støtteberettigede sektorer eller delsektorer i bilag II), og produkter, der ikke er støtteberettigede, beregnes maksimumstøtten kun for de støtteberettigede produkter.
30. Støtten kan udbetales til modtageren i det år, hvor omkostningerne opstår, eller i det følgende år. Hvis støtten udbetales i det år, hvor omkostningerne opstår, skal der foreligge en mekanisme til efterfølgende justering af udbetalingen, for at sikre, at støtte, der eventuelt er betalt for meget, tilbagebetales inden den 1. juli i det følgende år.

Tilskyndelsesvirkning

31. Kravet om tilskyndelsesvirkning formodes at være efterkommet, hvis samtlige betingelser i afsnit 3.1 er opfyldt.

3.2. Investeringsstøtte til nye højeffektive kraftværker, herunder nye CCS-parate kraftværker

32. Investeringsstøtte, der ydes til nye højeffektive kraftværker mellem 1. januar 2013 og 31. december 2016, betragtes som forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), forudsat at betingelserne i dette afsnit er opfyldt.
33. Der kan kun ydes investeringsstøtte til nye højeffektive kraftværker, hvis hver af følgende betingelser er opfyldt:

- a) det nye højeffektive kraftværk overskrider den harmoniserede referenceværdi for effektiviteten, der er anført i bilag I til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/877/EU af 19. december 2011 om fastsættelse af harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF, og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2007/74/EF ⁽¹⁾, eller den gældende relevante referenceværdi for effektiviteten på støtte-tidspunktet. Nye højeffektive kraftværker, som blot opfylder disse referenceværdier for effektiviteten, er ikke støtteberettigede, og
- b) den støttetildelende myndighed træffer afgørelse om godkendelse mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2016.

Støttens formål og nødvendighed

34. Medlemsstaterne skal påvise, at støtten tager sigte på at rette op på markedssvigt gennem en betydelig indvirkning på miljøbeskyttelsen. Støtten skal have tilskyndelsesvirkning i den forstand, at den medfører en ændring af støttemodtagerens adfærd. Tilskyndelsesvirkningen skal påvises ved et kontrafaktisk scenario, som viser, at støttemodtageren ikke ville have foretaget investeringen uden støtten. Støtteprojektet må ikke påbegyndes, før der er indgivet støtteansøgning. Endelig skal medlemsstaterne påvise, at støtten ikke påvirker samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, især når støtten er koncentreret på et begrænset antal støttemodtagere, eller når støtten vil kunne styrke støttemodtagernes markedsstilling (på koncernplan).

Støtteberettigede omkostninger

35. De støtteberettigede omkostninger begrænses til de samlede investeringsomkostninger i forbindelse med det nye anlæg (materielle og immaterielle aktiver), som er strengt nødvendige for opførelsen af det nye kraftværk. Ved opførelse af et CCS-parat kraftværk vil også omkostningerne ved påvisning af, at det generelt er økonomisk og teknisk muligt at gennemføre en hel CCS-kæde, være støtteberettigede. Omkostningerne ved at installere opsamlings-, transport- og lagringsudstyr er ikke støtteberettigede efter disse retningslinjer, da støtte til CCS-implementering i forvejen vurderes i henhold til retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

Maksimal støtteintensitet

36. I forbindelse med nye højeffektive CCS-parate kraftværker, der begynder at gennemføre en hel CCS-kæde inden 2020, må støtten ikke overstige 15 % af de støtteberettigede omkostninger.
37. I forbindelse med nye højeffektive CCS-parate kraftværker, der ikke begynder at gennemføre en hel CCS-kæde inden 2020, og hvortil der ydes støtte efter et konkurrencepræget udbud, som fremmer i) de mest miljøvenlige elproduktionsteknologier i det nye anlæg, hvilket medfører lavere CO₂-emissioner i forhold til den nyeste teknologi, og ii) konkurrencen på markedet for elproduktion, må støtten ikke overstige 10 % af de støtteberettigede omkostninger. Et sådant udbud skal være baseret på klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier og sikre, at et tilstrækkeligt antal virksomheder deltager i det. Desuden skal budgettet i forbindelse med udbuddet være bindende i den forstand, at det ikke er alle deltagerne, der kan modtage støtte.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 23.12.2011, s. 91.

38. I forbindelse med nye højeffektive kraftværker, der ikke opfylder betingelserne i punkt 36 og 37 ovenfor, må støtten ikke overstige 5 % af de støtteberettigede omkostninger.
39. Hvis gennemførelsen af en hel CCS-kæde ikke påbegyndes inden 2020, nedsættes støtten til 5 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger eller til 10 %, hvis betingelserne i afsnit 3.2, punkt 37 ovenfor er opfyldt. Ved forudbetaling af støtten skal medlemsstaterne tilbagesøge det overskydende støttebeløb.

3.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion

40. Fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2019 vil statsstøtte i forbindelse med midlertidige og fakultative gratiskvoter til modernisering af elproduktion og de investeringer, der er omfattet af de nationale planer, jf. ETS-direktivets artikel 10c, blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
- den midlertidige gratiskvote ydes i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 10c, Kommissionens afgørelse om vejledning vedrørende metoder til midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion i medfør af ETS-direktivets artikel 10c, stk. 3⁽¹²⁾, og Kommissionens meddelelse om vejledning i muligheden for at anvende ETS-direktivets artikel 10c⁽¹³⁾
 - den nationale plan forfølger et mål i den fælles interesse, såsom øget miljøbeskyttelse, i lyset af ETS-direktivets overordnede målsætninger
 - den nationale plan omfatter investeringer foretaget efter den 25. juni 2009 i renovering og opgradering af infrastrukturen, rene teknologier og diversificering af energimiks og forsyningskilder i overensstemmelse med ETS-direktivet
 - gratiskvoternes markedsværdi (på koncernplan) i hele tildelingsperioden (beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. marts 2011⁽¹⁴⁾ eller den relevante vejledning, der gælder på det tidspunkt, hvor støtten ydes) overstiger ikke de samlede omkostninger ved de investeringer, som modtageren af gratiskvoterne gennemfører (på koncernplan). Hvis de samlede investeringsomkostninger er lavere end kvoternes markedsværdi, eller modtageren af gratiskvoterne ikke foretager nogen investeringer, som er støtteberettigede i henhold til den nationale plan, skal modtagerne af gratiskvoterne overføre differencen til en mekanisme, der skal finansiere andre investeringer, som er støtteberettigede efter den nationale plan, og
 - støtten påvirker ikke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, især når støtten er koncentreret på et begrænset antal støttemodtagere, eller når støtten vil kunne styrke støttemodtagernes markedsstilling (på koncernplan).

Tilskyndelsesvirkning

Kravet om tilskyndelsesvirkning anses for at være efterkommet for investeringer, der foretages fra 25. juni 2009.

Støtteberettigede omkostninger

41. De støtteberettigede omkostninger skal begrænses til de samlede investeringsomkostninger (materielle og immaterielle aktiver), der er angivet i den nationale plan, svarende til markedsværdien af de gratiskvoter (beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. marts 2011⁽¹⁵⁾ eller den relevante vejledning, der gælder på det tidspunkt, hvor støtten ydes), der er tildelt pr. støttemodtager, uden hensyn til det pågældende anlægs driftsomkostninger og overskud.

⁽¹²⁾ Kommissionens afgørelse af 29. marts 2011 om vejledning vedrørende metoder til midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion i medfør af artikel 10c, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF — C(2011) 1983 endelig af 29.3.2011.

⁽¹³⁾ Kommissionens meddelelse — Vejledning i muligheden for at anvende artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (EUT C 99 af 31.3.2011, s. 9).

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 13.

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 13.

Maksimal støtteintensitet

42. Støtten må ikke overstige 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

3.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS

43. Støtte til små anlæg eller hospitaler, der er udelukket fra EU ETS fra den 1. januar 2013, vil blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), forudsat at de små anlæg eller hospitaler er underlagt foranstaltninger, der vil medføre en tilsvarende reduktion af drivhusgasemissionerne, jf. ETS-direktivets artikel 27, og at medlemsstaterne opfylder betingelserne i ETS-direktivets artikel 27.

Tilskyndelsesvirkning

44. Kravet om tilskyndelsesvirkning formodes at være efterkommet, hvis samtlige betingelser i afsnit 3.4 er opfyldt.

3.5. Proportionalitet

45. Medlemsstaten skal påvise, at støttebeløbet er begrænset til det nødvendige minimum. Især kan medlemsstaterne yde støtte med lavere støtteintensitet end den, der er fastsat i disse retningslinjer.

4. KUMULERING

46. De støtteløfter, der er fastsat i disse retningslinjer, må ikke overskrides, uanset om støtten udelukkende finansieres ved hjælp af statsmidler eller finansieres delvis af EU.
47. Støtte, der betragtes som forenelig i henhold til disse retningslinjer, må ikke kumuleres med anden statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, eller med andre former for EU-finansiering, hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, som er højere end den, der er fastsat i disse retningslinjer. Når de støtteberettigede omkostninger ved foranstaltninger, der er omfattet af disse retningslinjer, er helt eller delvis støtteberettigede i forbindelse med andre formål, vil den kumulerede støtte være omfattet af det gunstigste støtteløft i henhold til de gældende regler.

5. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**5.1. Årlig indberetning**

48. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁶⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004⁽¹⁷⁾ om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 skal medlemsstaterne indsende årsrapporter til Kommissionen.
49. Ud over kravene i ovennævnte forordninger skal årsrapporterne om miljøstøtteforanstaltninger indeholde yderligere oplysninger om de godkendte ordninger. I særdeleshed skal medlemsstaterne også give følgende oplysninger i deres årsrapporter:

- støttemodtagernes navne og deres anlæg, hvortil der ydes støtte
- den (de) sektor(er) eller delsektor(er), hvor støttemodtageren er aktiv
- det år, for hvilket støtten udbetales, og det år, hvor udbetalingen faktisk finder sted
- *referenceproduktionen* for hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i den relevante (del)sektor
- *betydelige kapacitetsudvidelser* eller -begrænsninger, hvor det er relevant
- årlig produktion i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i de relevante (del)sektorer i hvert af de år, som anvendes til fastlæggelse af *referenceproduktionen*

⁽¹⁶⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

- årlig produktion i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i den relevante (del)sektor i det år, for hvilket støtten ydes
 - årlig produktion af andre produkter, som fremstilles af hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, og som ikke er omfattet af *effektivitetsbenchmarks for elforbruget*, i hvert af de år, der anvendes til fastlæggelse af *referenceproduktionen* (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - *reference-elforbruget* i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - årligt elforbrug i hvert af de år, der anvendes til fastlæggelse af *reference-elforbruget* (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - anlæggets årlige elforbrug i det år, for hvilket støtten udbetales (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - den *EUA-terminspris*, der anvendes til beregning af støttebeløbet pr. støttemodtager
 - støtteintensiteten
 - den nationale CO₂-emissionsfaktor.
50. Kommissionen vil regelmæssigt føre kontrol med støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne, som beskrevet i afsnit 3.1. Kommissionen vil i forbindelse hermed ajourføre sine oplysninger om, hvor store indirekte omkostninger der væltes over på elpriserne, og de mulige konsekvenser, når det gælder CO₂-lækage.
51. Med hensyn til støtte til nye højeffektive kraftværker, herunder CCS-parate kraftværker, skal medlemsstaterne også give følgende oplysninger i deres årsrapporter:
- støttemodtagernes navne
 - støttebeløb pr. støttemodtager
 - støtteintensitet
 - dokumentation for, at betingelserne i afsnit 3.2, punkt 32, er opfyldt med hensyn til støttetidspunktet
 - dokumentation for, at betingelserne i afsnit 3.2, punkt 36, er opfyldt med hensyn til påbegyndt gennemførelse af en hel CCS-kæde inden 2020.

5.2. Gennemsigtighed

52. Kommissionen mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at forbedre statsstøttens gennemsigtighed i EU. Det skal især sikres, at medlemsstaterne, erhvervslivet, interesserede parter og Kommissionen får let adgang til alle gældende miljøstøtteordningers fulde ordlyd.
53. Dette mål kan nås ved etablering af netsteder. Derfor vil Kommissionen, når den vurderer støtteordninger, systematisk pålægge den pågældende medlemsstat at offentliggøre alle endelige støtteordningers fulde ordlyd på internettet og meddele Kommissionen den pågældende netadresse.

5.3. Tilsyn og evaluering

54. Medlemsstaterne skal sikre, at der opbevares udførlige fortegnelser over den støtte, som er ydet til alle foranstaltninger. Disse fortegnelser skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige, for at det kan fastslås, at betingelserne med hensyn til de støtteberettigede omkostninger og den tilladte maksimale støtteintensitet er opfyldt, og de skal opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, og forelægges Kommissionen på dennes anmodning.

5.4. Anvendelsesperiode

55. Kommissionen vil anvende disse retningslinjer med virkning fra dagen efter, at de er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

56. Retningslinjerne skal gælde indtil den 31. december 2020. Efter høring af medlemsstaterne vil Kommissionen eventuelt ændre dem inden dette tidspunkt på grundlag af vigtige konkurrence- eller miljøpolitiske betragtninger eller af hensyn til andre EU-politikker eller internationale forpligtelser. Der kan især være behov for sådanne ændringer som følge af fremtidige internationale aftaler og EU-lovgivning vedrørende klimaændringer. Kommissionen vil eventuelt foretage en revision af disse retningslinjer hvert andet år efter, at de er vedtaget.
57. Kommissionen vil anvende disse retningslinjer på alle anmeldte støtteforanstaltninger, som den skal træffe afgørelse om, efter at retningslinjerne er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, selv om projekterne blev anmeldt inden offentliggørelsen af retningslinjerne. Kommissionen vil på al ulovlig støtte anvende sin meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte⁽¹⁸⁾.
-

⁽¹⁸⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

BILAG I

Definitioner

I disse retningslinjer forstås ved:

- »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1
- »støtteperiode«: et eller flere år i perioden 2013-2020. Hvis en medlemsstat ønsker at yde støtte i en kortere periode, skal den som referencegrundlag benytte støttemodtagernes regnskabsår og yde støtte på årsbasis
- »maksimal støtteintensitet«: det samlede støttebeløb udtrykt i procent af de støtteberettigede omkostninger. Alle de anvendte tal skal være tallene før eventuelle fradrag af skatter eller andre omkostninger. Når støtten ikke ydes som tilskud, skal støttebeløbet være den værdibaserede subventionsækvivalent. Støtte, der skal udbetales i flere trancher, skal beregnes som støttens samlede nettonutidsværdi på det tidspunkt, hvor første tranche udbetales, på grundlag af Kommissionens relevante referencesats for tilbagediskontering af værdien. Støtteintensiteten beregnes pr. støttemodtager
- »egen elproduktion«: elproduktion i et anlæg, der ikke kan betragtes som en »elektricitetsgenerator« som defineret i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF
- »støttemodtager«: en virksomhed, der modtager støtte
- »CCS-parat«: det forhold, at et anlæg har påvist, at der er passende lagringslokaliteter til rådighed, at det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet, og at det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling, så snart der opnås tilstrækkelige markedsincitament i form af en CO₂-pristærskel. For at et anlæg kan være CCS-parat forudsætter det især følgende:
 - Påvisning af, at det er teknisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling. Der bør fremlægges en anlægsspecifik undersøgelse, som i tilstrækkelige tekniske detaljer viser, at det i anlægget er teknisk muligt at eftermontere udstyr til opsamling af CO₂ med en opsamlingsgrad på mindst 85 % ved anvendelse af en eller flere teknologier, som er afprøvet på prækommercielt plan, eller hvis ydeevne med sikkerhed kan anses for passende
 - Kontrol af, at der er tilstrækkelig ekstra plads på det sted, hvor opsamlingsudstyret skal installeres
 - Påvisning af, at en eller flere rørledninger eller andre transportruter til sikker geologisk lagring af CO₂ er teknisk og økonomisk gennemførlige
 - Påvisning af en eller flere potentielle lagringslokaliteter, der er blevet vurderet som egnede til sikker geologisk lagring af de projekterede mængder eller CO₂-opsamlingsgrader over hele levetiden.
 - Påvisning - på grundlag af en økonomisk vurdering - af, at det er økonomisk muligt at eftermontere et integreret CCS-system svarende til en del af eller hele anlæggets kapacitet. Vurderingen skal dokumentere rimelige scenarier under hensyn til CO₂-prisprognoser, omkostningerne ved de teknologier og lagringsmuligheder, der blev påvist ved de tekniske undersøgelser, deres fejlmargener og de projekterede driftsindtægter. Ved vurderingen skal det angives, under hvilke omstændigheder CCS vil blive økonomisk rentabel i det planlagte anlægs levetid. Vurderingen bør også omfatte en potentiel CCS-implementeringsplan, herunder en potentiel tidsplan for indledning af driften
 - Påvisning af, at alle relevante tilladelser til CCS-implementering kan opnås, samt fastsættelse af procedurer og tidsfrister for denne proces
- »miljøbeskyttelse«: foranstaltninger, der tager sigte på at afhjælpe eller forebygge skade på de fysiske omgivelser eller på naturressourcer forårsaget af en støttemodtagers egne aktiviteter, nedbringe risikoen for en sådan skade eller føre til mere effektiv anvendelse af naturressourcer, herunder energibesparende foranstaltninger og anvendelse af vedvarende energikilder
- »EU-kvot (EUA)«: en omsættelig kvote for emission af et ton CO₂-ækvivalenter i en bestemt periode
- »bruttoværditilvækst (BVT)«: bruttoværditilvækst i faktorpriser, som er værdien af produktionen minus værdien af det mellemliggende forbrug. Den er et mål for en individuel producents, industris eller sektors bidrag til BNP. BVT i faktorpriser er BVT i markedspriser minus indirekte skatter plus eventuelle subsidier. Værditilvæksten i faktorpriser kan beregnes på grundlag af omsætningen, plus kapitaliseret produktion, plus andre driftsindtægter, plus eller minus lagerændringer, minus køb af varer og tjenester, minus andre omsætningsrelaterede produktafgifter, der ikke er

fradragsberettigede, minus produktionsrelaterede skatter og afgifter. Alternativt kan den beregnes på grundlag af bruttodriftsoverskuddet plus personaleomkostninger. Indtægter og udgifter, der i virksomhedens regnskaber klassificeres som finansielle eller ekstraordinære, medregnes ikke i værditilvæksten. Værditilvækst i faktorpriser beregnes brutto, da værditilpasninger (såsom afskrivninger) ikke trækkes fra ⁽¹⁾

- »gennemførelse af en hel CCS-kæde«: etablering og faktisk påbegyndelse af opsamling, transport og lagring af CO₂
- »små anlæg«: anlæg, som for hvert af de tre år, der går forud for meddelelsen om tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 27, stk. 1, litra a), har indberettet årlige emissioner på mindre end 25 000 tons CO₂-ækvivalenter til den kompetente myndighed og - såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter - har en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse
- »arbejdets påbegyndelse«: enten indledning af bygningsarbejdet eller det første faste tilsagn om bestilling af udstyr, bortset fra indledende gennemførlighedsundersøgelser
- »materielle aktiver«, med henblik på beregningen af de støtteberettigede omkostninger: investeringer i jord, bygninger, anlæg og inventar
- »immaterielle aktiver«, med henblik på beregningen af de støtteberettigede omkostninger: udgifter til teknologioverførsel i form af erhvervelse af driftslicenser eller patenteret og ikke-patenteret knowhow, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - det immaterielle aktiv er et afskrivningsberettiget aktiv
 - det er erhvervet på markedsvilkår fra en virksomhed, hvor køberen ikke har nogen direkte eller indirekte kontrolbeføjelser
 - det indgår i virksomhedens aktiver og forbliver og udnyttes i den støttemodtagende virksomhed i mindst fem år. Denne betingelse gælder ikke, hvis det immaterielle aktiv teknisk set er forældet. Hvis det immaterielle aktiv sælges i løbet af disse fem år, skal salgsprovenuet trækkes fra de støtteberettigede omkostninger, og støttebeløbet skal alt efter omstændighederne tilbagebetales helt eller delvis
- »handelsintensitet«: forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og EU-markedets samlede størrelse (EU-virksomhedernes årlige indenlandske omsætning plus den samlede import fra tredjelande) ifølge Eurostats statistikker
- »EUA-terminspris«, i EUR: det simple gennemsnit af de daglige etårige EUA-terminspriser (sælgers slutpriser) for levering i december i det år, for hvilket støtten ydes, som observeret på en given CO₂-børs i EU fra den 1. januar til den 31. december i det år, der går forud for det år, for hvilket støtten ydes. For støtte, der ydes for 2016, er det f.eks. det simple gennemsnit af de EUA-priser (sælgers slutpriser), der observeres fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 på en given CO₂-børs i EU
- »CO₂-emissionsfaktor«, i t CO₂/MWh: det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten for elektricitet, der fremstilles på grundlag af fossile brændsler i forskellige geografiske områder. Vægtningen skal afspejle produktionsmikset af de fossile brændsler i et givet geografisk område. CO₂-faktoren er det resultat, der fremkommer ved at dividere dataene for emissionen af CO₂-ækvivalenter i energiindustrien med brutto-elproduktionen på basis af fossile brændsler i TWh. I forbindelse med disse retningslinjer defineres områderne som geografiske områder, a) der består af delmarkeder, som er forbundet gennem elbørser, eller b) hvor der ikke er påvist nogen overbelastning, og i begge tilfælde udviser elbørspriserne pr. time den kommende dag i de pågældende områder en prisforskel i euro (på grundlag af ECB-dagskurserne) på højst 1 % i en betydelig del af samtlige timer i et år. En sådan regional differentiering afspejler de fossile brændselsanlægs betydning for den endelige pris, der fastsættes på engrosmarkedet, og deres rolle som marginale anlæg i prioriteringsrækkefølgen. Selve den omstændighed, at to medlemsstater handler med elektricitet indbyrdes, betyder ikke automatisk, at de udgør en overnational region. Da der ikke foreligger relevante oplysninger på mindre end nationalt niveau, omfatter de geografiske områder en eller flere medlemsstaters samlede territorium. På denne baggrund kan der afgrænses følgende geografiske områder: Norden (Danmark, Sverige, Finland og Norge), Central- og Vesteuropa (Østrig, Belgien, Luxembourg, Frankrig, Tyskland og Nederlandene), Den Iberiske Halvø (Portugal og Spanien), Tjekkiet-Slovakiet (Den Tjekkiske Republik og Slovakiet) og alle andre medlemsstater særskilt. De tilsvarende maksimale, regionale CO₂-faktorer er angivet i bilag IV
- »referenceproduktion«, i tons pr. år: anlæggets gennemsnitsproduktion i referenceperioden 2005-2011 (*referenceproduktion*) for anlæg, der var i drift hvert år fra 2005 til 2011. Et givet kalenderår (f.eks. 2009) kan udelukkes fra denne syvårige referenceperiode. Hvis anlægget ikke var i drift i mindst et år fra 2005 til 2011, defineres referenceproduktionen som den årlige produktion, indtil der er registreret fire års drift, og bagefter er det gennemsnittet for de foregående tre år i denne periode. Hvis et anlægs produktionskapacitet i støtteperioden udvides væsentligt, som defineret i disse retningslinjer, kan referenceproduktionen forøges i forhold til denne kapacitetsudvidelse. Hvis et

(1) Kode 12 15 0 i de retsregler, der fastlægges ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 58/97 af 20. december 1996 om statistik over erhvervsstrukturer.

anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 50-75 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få halvdelen af det støttebeløb, der svarer til referenceproduktionen. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 75-90 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få 25 % af det støttebeløb, der svarer til referenceproduktionen. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 90 % eller mere i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget ikke få støtte

- »reference-elforbrug«, i MWh: anlæggets gennemsnitlige elforbrug (inklusive elforbruget ved produktion af udliciterede støtteberettigede produkter) i referenceperioden 2005-2011 (*reference-elforbrug*) for anlæg, der var i drift hvert år fra 2005 til 2011. Et givet kalenderår (f.eks. 2009) kan udelukkes fra denne syvårige referenceperiode. Hvis anlægget ikke var i drift i mindst et år fra 2005 til 2011, defineres reference-elforbruget som det årlige elforbrug, indtil der er registreret fire års drift, og bagefter er det gennemsnittet for de foregående tre år, hvor der er registreret drift. Hvis et anlægs produktionskapacitet i støtteperioden udvides væsentligt, kan reference-elforbruget forøges i forhold til denne kapacitetsudvidelse. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 50-75 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få halvdelen af det støttebeløb, der svarer til reference-elforbruget. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 75-90 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få 25 % af det støttebeløb, der svarer til reference-elforbruget. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 90 % eller mere i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget ikke få støtte
- »væsentlig kapacitetsudvidelse«: en betydelig forøgelse af et anlægs oprindeligt installerede kapacitet, der medfører følgende:
 - der sker en eller flere identificerbare fysiske ændringer i dets tekniske konfiguration og funktion, som ikke blot er en udskiftning af en eksisterende produktionslinje, og
 - anlægget kan drives med en kapacitet, som er mindst 10 % højere end anlæggets oprindeligt installerede kapacitet for ændringen og skyldes en faktisk anlægsinvestering (eller en række yderligere faktiske anlægsinvesteringer).

Anlægget skal forelægge den nationale støttetildelende myndighed dokumentation for, at kriterierne for en væsentlig kapacitetsudvidelse er opfyldt, og at det ved en uafhængig kontrol er blevet godtgjort, at den væsentlige kapacitetsudvidelse er tilstrækkelig. Ved kontrollen skal det undersøges, om anlæggets data er pålidelige, troværdige og nøjagtige, og der skal udstedes en kontroludtalelse, som med rimelig sikkerhed fastslår, at de indsendte data ikke indeholder materielle fejl

- »effektivitetsbenchmark for elforbruget«, i MWh/ton produktion og defineret på Prodcom 8-niveau: det produkt-specifikke elforbrug pr. ton produktion, der opnås ved de mest effektive produktionsmetoder for det pågældende produkt. For produkter inden for de støtteberettigede sektorer, for hvilke der er fastsat konvertering mellem brændsel og elektricitet i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽¹⁾, defineres effektivitetsbenchmarks for elforbruget inden for de samme systemafgrænsninger, idet der kun tages hensyn til elektricitetsens andel. De tilsvarende benchmarks for elforbruget for produkter, der henhører under støtteberettigede sektorer og delsektorer, er angivet i bilag III
- »reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget«: % af reference-elforbruget. Dette parameter fastlægges sammen med effektivitetsbenchmarket for elforbruget ved en kommissionsafgørelse. Det svarer til den gennemsnitlige reduktion, der pålægges ved anvendelsen af effektivitetsbenchmarks for elforbruget (benchmark for elforbrug/ex-ante elforbrug). Det anvendes for alle produkter, der henhører under støtteberettigede sektorer eller delsektorer, men for hvilke der ikke er defineret noget effektivitetsbenchmark for elforbruget.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1. Bilag 1.2 til denne afgørelse indeholder en liste over produkter, hvor der i hvert fald i et vist omfang anses for at være tale om en sådan konvertering af brændsel.

BILAG II

Sektorer og delsektorer, der på forhånd anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af indirekte emissionsomkostninger

Ved anvendelsen af disse retningslinjer kan en støttemodtagers anlæg kun få statsstøtte til indirekte emissionsomkostninger efter retningslinjernes afsnit 3.3, hvis støttemodtageren er aktiv inden for en af følgende sektorer og delsektorer. Ingen andre sektorer og delsektorer anses for berettigede til en sådan støtte.

	NACE-kode ⁽¹⁾	Beskrivelse
1.	2742	Fremstilling af aluminium
2.	1430	Udvinding af mineraler til fremstilling af kemiske produkter og gødningsstoffer
3.	2413	Fremstilling af andre uorganiske kemiske grundstoffer
4.	2743	Fremstilling af bly, zink og tin
5.	1810	Fremstilling af beklædningsartikler af læder
6.	2710	Fremstilling af råjern og råstål samt jernlegeringer
7.	2112	Fremstilling af papir og pap
8.	2415	Fremstilling af gødningsstoffer og nitrogenprodukter
9.	2744	Fremstilling af kobber
10.	2414	Fremstilling af andre organiske kemiske grundstoffer
11.	1711	Forbehandling og spinning af bomuldsfibre
12.	2470	Fremstilling af kemofibre
13.	1310	Brydning af jernmalm
14.		Følgende delsektorer inden for fremstilling af plastic i primære former (sektor 2416):
	24161039	LD-polyethylen (LDPE)
	24161035	Lineær LD-polyethylen (LLDPE)
	24161050	HD-polyethylen (HDPE)
	24165130	Polypropylen (PP)
	24163010	Polyvinylchlorid (PVC)
	24164040	Polycarbonat (PC)
15.		Følgende delsektor inden for fremstilling af papirmasse (2111):
	21111400	Mekanisk masse

⁽¹⁾ Ifølge NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Forklarende bemærkninger angående metoderne til definition af støtteberettigede sektorer og delsektorer

1. Ved anvendelsen af disse retningslinjer og i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 10a, stk. 15, anses de sektorer eller delsektorer, der er opført ovenfor, for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage på kvantitativt grundlag, hvis handelsintensiteten med tredjelande er over 10 %, og summen af de indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af ETS-direktivet vil medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne på mindst 5 %, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten.

2. Ved beregningen af de indirekte omkostninger i forbindelse med støtteberettigelse efter disse retningslinjer anvendes samme CO₂-prisantagelse og samme gennemsnitlige EU-emissionsfaktor for elektricitet som i Kommissionens afgørelse 2010/2/EU ⁽¹⁾. Der anvendes samme oplysninger om handel, produktion og værditilvækst for hver sektor eller delsektor som i Kommissionens afgørelse 2010/2/EU. Beregningen af handelsintensiteten bygger på eksport til og import fra alle lande uden for EU, uanset om de pålægger nogen CO₂-priser (via CO₂-afgifter eller kvotehandelsordninger svarende til ETS). Det antages også, at 100 % af CO₂-omkostningerne væltes over på elpriserne.
3. Ved fastsættelsen af de støtteberettigede sektorer og delsektorer i ovenstående liste er den vurdering i henhold til de kvantitative kriterier, der er fastsat i punkt 1 ovenfor, blevet suppleret med en kvalitativ vurdering, når der foreligger relevante oplysninger, og erhvervslivets repræsentanter eller medlemsstaterne har fremsat tilstrækkeligt plausible og dokumenterede krav om støtteberettigelse, jf. ETS-direktivets artikel 10a, stk. 17. Den kvalitative vurdering anvendes for det første på referencesektorer, dvs. sektorer på NACE 4-niveau, som står over for en stigning i de indirekte emissionsomkostninger på 3-5 % og en handelsintensitet på mindst 10 %, for det andet på sektorer og delsektorer (også på Procom-niveau ⁽²⁾), for hvilke der ikke foreligger officielle oplysninger, eller hvor oplysningerne er af dårlig kvalitet, og for det tredje på sektorer og delsektorer (også på Procom-niveau), der kan anses for at være utilstrækkeligt repræsenteret ved den kvantitative vurdering. Sektorer eller delsektorer med under 1 % indirekte CO₂-omkostninger er ikke taget i betragtning.
4. Den kvalitative vurdering af støtteberettigelse fokuserede for det første på størrelsen af den asymmetriske indirekte CO₂-omkostningsvirkning som en del af sektorens bruttoværditilvækst. Den asymmetriske omkostningsvirkning skal være tilstrækkelig stor til, at den medfører en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af indirekte CO₂-omkostninger. Indirekte CO₂-omkostninger på over 2,5 % blev anset for at opfylde dette kriterium. For det andet blev der taget hensyn til tilgængelige markedsrelaterede oplysninger, der tyder på, at (del)sektoren ikke kan vælte de øgede indirekte emissionsomkostninger over på kunderne uden derved at miste betydelige markedsandele til konkurrenterne i tredjelande. Som objektiv målestok i denne forbindelse blev en tilstrækkelig høj handelsintensitet på mindst 25 % anset for nødvendig, for at andet kriterium var opfyldt. Desuden krævede andet kriterium dokumenterede oplysninger om, at den pågældende EU-sektor generelt vil kunne blive pristager (f.eks. priser, der fastsættes på råvarebørser, eller dokumentation for priskorrelationer på tværs af makroregioner). En sådan dokumentation blev understøttet af yderligere oplysninger, hvor de forelå, om den internationale udbuds- og efterspørgselsituation, transportomkostninger, avancer og mulighederne for CO₂-nedslag. For det tredje blev der også taget hensyn til konvertering mellem brændsel og elektricitet for produkter inden for sektoren, som fastsat i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽³⁾.
5. Resultaterne af både de kvalitative og kvantitative vurderinger afspejles i listen over støtteberettigede sektorer og delsektorer i dette bilag. Listen er endelig og kan først tages op til revision i forbindelse med midtvejsevalueringen af disse retningslinjer.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 24. december 2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 1 af 5.1.2010, s. 10. »Production Communautaire«-liste, findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHICs. 10.

⁽²⁾ »Production Communautaire«-liste, findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHICs. 10.

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1. Bilag 1.2 til afgørelse 2011/278/EU indeholder en liste over produkter, hvor der i hvert fald i et vist omfang anses for at være tale om en sådan konvertering af brændsel.

BILAG III

Effektivitets Benchmarks for elforbruget i forbindelse med produkter, der er omfattet af NACE-koderne i bilag II

NACE- kode	Produkt defineret på Prodcom 8-niveau	Benchmark MWh/T
	[produkt 1] ... [produkt 2] ... [produkt 3] pr. [t]
	[produkt 1] ... [produkt 2] ... [produkt 3] ...	
	[produkt 1] ... [produkt 2] ... [produkt 3] ...	
	[produkt 1] ... [produkt 2] ... [produkt 3] ...	

BILAG IV

Maksimale regionale CO₂-emissionsfaktorer i de forskellige geografiske områder (tCO₂/MWh)

		Elektricitet
Central- og Vesteuropa	Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Luxembourg,	0,76
Tjekkiet-Slovakiet	Den Tjekkiske Republik, Slovakiet	1,06
Den Iberiske Halvø	Portugal, Spanien	0,57
Norden	Danmark, Sverige, Finland, Norge	0,67
Bulgarien		1,12
Cypern		0,75
Estland		1,12
Grækenland		0,82
Ungarn		0,84
Irland		0,56
Italien		0,60
Letland		0,60
Litauen		0,60
Malta		0,86
Polen		0,88
Rumænien		1,10
Slovenien		0,97
Det Forenede Kongerige		0,58

Forklarende bemærkninger angående de maksimale regionale CO₂-emissionsfaktorer

For at sikre ligebehandling af elforsyningskilder og undgå eventuelt misbrug, vil den samme CO₂-emissionsfaktor gælde for alle elforsyningskilder (egen elproduktion, elforsyningskontrakter eller netforsyning) og for alle støttemodtagere i den pågældende medlemsstat.

Metoden til fastsættelse af det maksimale støttebeløb skal tage hensyn til CO₂-emissionsfaktoren for elektricitet fra forbrændingsanlæg i forskellige geografiske områder. En sådan regional differentiering afspejler den betydning, som anlæg, der drives med fossile brændsler, har på den endelige pris på engrosmarkedet, og deres rolle som marginale anlæg i prioriteringsrækkefølgen.

Kommissionen har på forhånd fastlagt de(n) regionale værdi(er) for CO₂-emissionsfaktorerne, som udgør de maksimale værdier for beregningen af støttebeløbet. Medlemsstaterne kan dog anvende en lavere CO₂-emissionsfaktor for alle støttemodtagere på deres område.